

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.290/2016/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: . Mauritz András ügyvéd
(címe)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal,
mint a Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal jogutóda
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: övárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
2.K.32.881/2015/5.

felpe

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.32.881/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A vietnami állampolgár felperes kereső tevékenység célú

tartózkodási engedélynek meghosszabbítása iránti eljárást a másodfokú idegenrendészeti hatóság 2014. december 8-án megszüntette. A felperes 2015. március 19-én tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet, valamint azzal egyidejűleg a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtásáról szóló 114/2007.(V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (4a) bekezdése alapján kereső tevékenység folytatása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő az idegenrendészeti hatóságnál. A felperes tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmében munkáltatójaként a **T. Kft.-t** (a továbbiakban: Kft.) jelölte meg. Az elsőfokú hatóság mindenekelőtt a méltányosság kérelmében döntött, és a felperes kérelmét - amelyet új munkáltatójával való megállapodásra hivatkozással terjesztett elő - 2015. március 25. napján kelt 106-1-18782/1/2015-T. számú határozatával elutasította.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2015. május 11. napján kelt 106-T-22335/1/2015. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. A másodfokú határozat indokolása szerint a felperes nem igazolt olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely a tartózkodási engedély magyarországi benyújtását indokolná. Az alperes határozatában kifejtette, hogy a kereső tevékenység folytatása, mint a tartózkodási célnak az igazolása önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a törvény által megkívánt, a tartózkodási engedélyhez szükséges minimum feltétel. Az alperes határozatában hivatkozott a Harmtv. 13.§ (1) bekezdés d) pontjára, illetőleg a Vhr. 47.§ (1), (2), (4) és (4a) bekezdéseire. Az alperes utalt a töretlen bírói gyakorlatra a tekintetben, hogy önmagában az, hogy a külföldi állampolgár már Magyarországon tartózkodik, még nem jelent automatikusan lehetőséget a magyarországi kérelmezésre. A jogalkotó egyértelműen valamilyen releváns többlétféleálláshoz kívánta kötni ezt a lehetőséget. Ezek közé nem tartozik az a körülmény, hogy a kérelmező már régóta tartózkodik Magyarországon, illetőleg hogyha Vietnamba kellene utaznia a kérelem benyújtása céljából, akkor elveszti munkahelyét, mivel munkáltatója kénytelen lesz helyette mást alkalmazni.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra, valamint új határozat hozatalára kötelezését kérte.
- [4] Az alperes fenntartva a határozatának indokolásában foglaltakat, a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett. A méltányossági kérelemről a hatóság csak a felperes által tett nyilatkozat alapján dönthet, és a tényállás tisztázása is a kérelemben foglaltakhoz képest merülhet fel, ezért az alperesi határozat megfelelt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes a következetes bírói gyakorlatot bemutatva okszerűen a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjának helyes értelmezésével állapította meg, hogy a tartózkodási engedély anyagi jogi feltételeire hivatkozás - így a belföldi lakhatás, megélhetés - állítása a méltányossági kérelem teljesíthetőségének nem elégséges feltétele, ahogy nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény az idegenrendészeti előélet, így a méltányossági kérelem előterjesztését megelőző huzamos idejű belföldi tartózkodás sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének megfelelő döntést meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett. Az alperes a kérelem elbírálásának határidejét nem valós határidőben jelölte meg. A kérelem Vietnamban való benyújtása és a tartózkodási engedély elbírálásának ügyintézési határideje több hónapot venne igénybe és nem bonyolódna le az alperes által állított 21 napon belül. Ez alatt az idő alatt elvesztené a munkahelyét és mert Vietnamban munkahellyel nem rendelkezik, megélhetése is veszélybe kerülne. A felperes hivatkozott arra, hogy ezzel szemben Magyarországon jelenleg munkahellyel rendelkezik, és abból biztosítani tudja magyarországi megélhetését és lakhatását.
- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az ítélet mindenben megfelel a jogszabályoknak. Az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal, körültekintően tisztázta a tényállást. Kifejtette, hogy a megfelelően előkészített kérelem, illetőleg a hatóságokkal való együttműködés jelentősen lerövidíti a felperes által hónapokra tett vietnami ügyintézési határidőt, amely valójában 21 nap. Az alperes ismételten hivatkozott a Kúria által a méltányossági ügyekben hozott ítéletekre, és azok indokolását jelen perben is irányadónak értékelte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet megalapozottan állapította meg, miszerint az idegenrendészeti hatóságok eljárása a jogszabályoknak megfelelt, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§ rendelkezéseit betartották.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [9] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [10] A Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja szerint a Magyarország területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedély iránti kérelmét a szálláshelye szerint illetékes regionális igazgatóságon is előterjesztheti, amennyiben a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény - így különösen családegyesítés vagy gyógykezelés - indokolja. A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes olyan elfogadható többlet indokra, amely a kivételes méltánylást alátámasztja, nem hivatkozott.
- [11] A Kúria mindenek előtt megjegyzi, hogy a felperes által előadott keresőtevékenységre vonatkozó szempontok figyelembe vételére nem kerülhet sor, mert a keresőtevékenység, mint tartózkodási cél nem értékelhető kivételes méltánylást érdemlő körülményként, ugyanis az a megalapozott kérelmezés utáni engedélyezés következménye. A felperes tartózkodási engedély hiányában jogszerűen nem is végezhet kereső tevékenységet, így e hivatkozás a javára nem szolgálhat. Ezzel összefüggésben a keresőtevékenység elvesztésének lehetősége, és a megélhetésének veszélybe kerülése bizonyítást nem nyert, ezért egyéb szempontokkal való együttes értékelésükre sem kerülhetett sor.
- [12] A külföldi kérelmezés esetleges elhúzódása a felperes olyan feltételezése, amelyet nem bizonyított, így annak nem lehet relevanciát tulajdonítani, tehát az elsőfokú bíróság e körben is helytálló megállapításokat tett.
- [13] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [14] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [15] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2017. március 22.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**